Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următorele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 109. Brașov, Sâmbătă, 18 (30) Maiŭ 1896.

Cestiunea Sachsentagului și noi.

Nu de mult am semnalat la locul acesta vocea organului Sașilor „verdĭ“ din Brașov, care reclamă conchemarea unei conferențe naționale săsescĭ, și pe basa acelei reclamațiunĭ am susținut, că Sașii cer „Sachsentag“.

Organul săsesc din Sibiiu, „Siebenbürger deutsches Tageblatt“, reproducênd în estras articolul nostru, întrebuințéză ocasia de-a rĕspunde indirect diarului „Kronstädter Zeitung“ desfășurându-șĭ părerile sale despre neoportunitatea întrunirei „Sachsentagului“.

Certele și dissensiunile dintre fóia săséscă sibiană și cea brașovénă, pe noi nu ne privesc. Am fost și suntem departe de-a ne amesteca în ele. Ceea ce însĕ nu ne póte lăsa nepăsătorĭ este tactica, cu care fóia sibiiană ne trage pe noi în joc pentru de-a puté aplica o lovitură rivalei sale din Brașov.

Mai întâiŭ observă ironic „Sieb. d. Tgbt.“, că nu-i este cunoscut, ca Sașii sĕ fi cerut întrunirea unui „Sachsentag“, căcĭ „Kronstädter Ztg.“ „nu este identică cu poporul săsesc“.

Ei bine, nu înțelegem distincțiunea acésta prea subtilă, ce o face diarul sibiian. Este curios a rĕspunde la afirmarea nóstră, că Sașii cer „Sachsentag“, cu constatarea, că fóia săséscă, care-l cere, nu e identică cu poporul săsesc. Scim noi fórte bine acésta, ba scim, că nicĭ chiar tóte foile săsescĭ la olaltă nu sunt încă identice cu poporul săsesc. Alta este cestiunea, décă majoritatea Sașilor, orĭ numai o minoritate cere conferența. Noi nicĭ n'am susținut una séu alta, ci am arătat numai, că un organ săsesc, care representă vederile unei părțĭ însemnate a Sașilor dela noi, pledéză pentru întrunirea conferenței naționale săsescĭ și pe basa acésta am dis: Sașii cer „Sachsentag“. Am dis'o, credem, cu tot dreptul, deórece vedem, că însușĭ „Tageblatt“, cu tóte veleitățile, ce li-le atribue, de-a face causă politică comună cu Românii, consideră pe cei dela „Kronst. Ztg.“ ca Sașĭ.

Se pare însĕ, că fóia sibiiană s'ar teme, că póte în adevĕr s'ar puté lăți dorința esprimată de-o parte mare a Sașilor din Brașov și ar puté cuprinde în cele din urmă majoritatea poporului săsesc, căcĭ prea își dă silința sĕ discrediteze idea convocărei unui „Sachsentag“, susțiind, că acésta ar servi spre bucuriă numai diarelor române, carĭ speréză, că și conferința săséscă va fi oprită și că printr'asta „Sașii ar fi împinșĭ în oposițiă și în tabĕra română“.

Sĕ fiă însĕ pe pace fóia săséscă din Sibiiu. Noi Românii nicĭ-odată n'am așteptat, cu atât mai puțin am pretins, ca Sașii ardelenĭ sĕ-șĭ întocméscă politica lor după vederile nóstre și nu după interesele naționalității lor. Din contră, noi am credut și credem, că este un interes capital al naționalității săsescĭ sĕ pórte o politică națională săséscă, éră nu oportunistă-banffystă, sĕ sprijinéscă causa națională săséscă, éră nu interesele de suprematiă și de maghiarisare ale „milenarilor“.

Numai din acest punct de vedere ne-am bucurat, că cel puțin Sașii verdĭ au început sĕ înțelégă, că totușĭ un popor nu-șĭ póte asigura posiția și viitorul sĕu, tăindu-șĭ însu-șĭ crénga de sub picióre și că de aceea stărue sĕ nu amorțéscă cu totul lupta națională în sînul Sașilor, ci sĕ li-se dea ocasiune printr'un „Sacsentag“ a se convinge mai bine despre adevĕrata lor situațiune.

Intr'adevĕr, că acésta din urmă n'ar fi o politică săséscă, cum au purtat'o compatrioții noștri de un șir lung de anĭ încóce cu puține variațiunĭ. Ea însĕ ar fi, după noi, o politică fórte sănĕtósă de reculegere și salvare națională.

Décă însĕ cei dela „Tageblatt“ nu vor cu nicĭ un preț sĕ apară măcar, că ar puté sĕ stea pe-o basă de luptă principiară egală cu Românii, le stă în voiă sĕ se isoleze și de aci încolo cât le va plăcé; le stă în voiă sĕ se lase sĕ fiă înghițițĭ de molochul maghiarisărei, ca o bucătură deosebită spre deliciul special al lui. Sĕ nu vré însĕ a face pe conaționalii lor sĕ crédă, că foile române ar dori, ca Sașii sĕ-șĭ îndrepteze politica lor după interesele naționale ale Românilor.

CRONICA POLITICĂ.

— 17 (29) Maiŭ.

Ĕtă ce scrie diarul „*Ostdeutsche Rundschau*“ cu privire la *corupțiunea politică și economică* din Ungaria: „Maghiarii au credut, că vor puté tracta acasă cum vor voi cu Germanii, *Românii* și Slavii, și strĕinătatea nu va sci nimic despre acésta. Spre scopul acesta ei au credut, că se vor acoperi, câștigând pe partea lor pressa jidană și simpatia întregului jidovism din Europa, care într'adevĕr lucră mult pentru Palestina de astădĭ, pentru Ungaria liberală, cu banii sĕi, cu interesele sale de negoț și cu diaristica sa. Liberalismul maghiar a ajuns în timpul din urmă la acea miserabilitate și corupțiune jidană, de care s'au sfărîmat resturile liberalismului german și austriac. Pressa germană nu este tocmai întrégă în mânĭ jidovescĭ, și Ungaria oficială cel puțin acum începe a înțelege, că mai esistă o voce germană, afară de Ungaria, pe care nicĭ Maghiarului îngâmfat nu-i este permis s'o ofenseze nepedepsit, și contra căreia nicĭ chiar Jidanul nu póte ajuta nimic“.

*

Din **Viena** se anunță, că *clubul antiliberal* al consiliului comunal de acolo a ținut alaltăerĭ o adunare, unde s'a desbătut asupra cestiunei, ca sĕ se alăture séu nu clubul la propunerea partidului progresist în privința ocupărei posturilor de senatorĭ orășenescĭ, deórece în lista acestora figuréză și numele jidanului Wilhelm Stiaszny. După o discusiune mai lungă în fine se hotărî, ca peste tot sĕ nu se admită nicĭ un jidan pentru de a concura la postul de senator. Astfel acum clubul antisemit îșĭ va formula o listă deosebită de funcționarĭ orășenescĭ.

*

Din incidentul sĕrbărilor de **încoronare dela Moscva** diarul german „*Nordd. Allg. Ztg*“. dice între altele următórele: „O astfel de pompă măréță abia s'a mai putut vedé la vr'o serbare de încoronare. Afară de dignitarii rusescĭ, au fost de față representanții tuturor statelor europene precum și misiunile numĕróselor popóre asiatice, pentru de a-șĭ depune omagiele înaintea unei puterĭ, care domnesce peste teritorii imense ale Asiei până la marea pacifică. *Politica rusćscă urmăresce intențiunĭ pacinice atât în Europa, cât și în Asia, și faptul acesta servesce ca o garanțiă pentru pacea dintre popóre.*“

Incoronarea Țarului.

Din incidentul încoronărei Țarului s'au făcut următórele numirĭ, înaintărĭ, darurĭ și decorațiunĭ:

Marele duce Sergiu, guvernorul Moscvei, a fost numit locotenent-general; marii ducĭ Nicolae Nicolaevicĭ și Dimitri Constantinovicĭ au fost numițĭ maiorĭ-generalĭ; marii ducĭ Petre Nicolaevicĭ, George Nicolaevicĭ și ducele George de Mecklenburg Strelitz sunt numițĭ colonelĭ; marele duce Sergiu Nicolaevicĭ este numit căpitan și prințul Petru d'Oldenburg adjutant al Impĕratului. Kanul de Khiva este atașat corpului Cazacilor din Orenburg cu rangul de locotenent-general.

S'au mai făcut și alte înaintărĭ și s'au distribuit decorațiunĭ numeróse.

Impĕratul a dat portretul sĕu marelui duce Wladimir; ordinul Wladimir de clasa I-a s'a acordat marelui duce Nicolae Nicolaevicĭ, acela de clasa II-a marelui duce Paul și acela de clasa III-a marelui duce

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Biserica catedrală din Cernăuțĭ și ceva despre pictura sacră.

(Fine)

Cu acéstă ocasiune fiă-mĭ permis a face o privire pe cât se póte de scurtă asupra desvoltărei istorice a picturei dela începutul creștinismului până în diua de astădĭ. Pictura era cunoscută din timpurile cele mai vechĭ creștine. Cumcă acésta este așa, ne documentéză abundanța cea mare a picturei de pe păreții catacombelor romane și neapolitane din secolul al doilea, póte chiar din secolul întâilea după Christos.

Creștinii aveau chiar atuncĭ înțeles vioiu — sens comun — pentru arta picturei. Totușĭ pe timpul acela era ea o înfățișare mai mult simbolică-alegorică séu tipică. Așa de esemplu: puteai vedé pe atuncĭ înfățișată crucea, forma pescelui, mielul, porumbul, cerbul, vulturul, cocoșul, păunul, delfinul, arca lui Noe, anghira, vița de viie, păstorul, sĕmĕnătorul, Adam și Eva, trei magĭ dela rĕsărit și așa mai departe. Dela Constantin cel mare a luat pictura un avênt puternic realistic.

E drept, că prin secolul al patrulea erau încă unii, bună-óră: Eusebie din Cesareo, Asteriu, episcopul din Amesa în Pont, episcopul Epifanie din Salamis pe Cipru și alții în contra icónelor și a introducerii lor în biserică, déră ei nu o făceau acésta din altă causă, ci mai mult de aceea, ca sĕ nu devie creștinii păgânĭ, închinându-se la idolĭ. Unii diceau, că-i mai bine de avut pe Christos în inimă, decât pe icónă.

Adevĕrata adorare a icónelor a început abia în secolul al cince-lea, și anume prin aceea, că se aprindeau luminĭ înaintea lor, că se sărutau și se tămâiau, și prin aceea, că creștinii se plecau și îngenunchiau în fața lor. Acéstă pracsă era usitată mai ales în Orient, căcĭ Occidentul a fost rĕmas în privința acésta încă cu mult mai îndĕrĕt.

Acésta o putem ușor cunósce din purtarea lui Grigorie cel mare față cu episcopul Serenus din Massilia. Grigorie dojănesce pe acest din urmă pentru zelul lui cel mare contra icónelor, déră pe de altă parte el dice, că icónele sĕ fiă: *ad iustruendas solummodo nescientium.*

Cum se înfățoșa Isus pe timpurile acelea? — In secolul al cincelea dăm acum de aureolă séu de radele strălucite împrejurul capului sĕu, éră în secolul al șéselea întimpinăm pe însușĭ Isus rĕstignit pe cruce. Până atuncĭ era înfățișat numai bustul lui sus, orĭ la mijlocul crucei, orĭ numai cât un miel la pólele ei. Și ca purtător de cruce era Isus pe unele locurĭ zugrăvit.

Pictură de pĕrețĭ se afla încă și acuma în secolul 4—6 pe pĕreții catacumbelor. Pictura plastică era oprită în Orient, chiar și crucifixul. Ea-i oprită și în diua de adĭ. Nu-i permis de-a forma statue séu figurĭ plastice de-ale lui Isus orĭ de-ale sfinților și de a-te închina lor. Acéstă opréla s'a făcut, luându-se privire la porunca a doua din decalog, care sună: sĕ nu-țĭ facĭ ție chip cioplit ș. a. m.

Adorare icónelor a ajuns în secolul al optălea până la culmea înflorirei. Creștinii se întreciau care de care în adorarea lor, dér pe de altă parte ei trecură în privința acésta peste tóte marginile bunei cuviințe și ale etichetei. Ei au fost ajuns așa departe, că rădiau lut și colb din icónele pĕreților și-l înghițiau cu trupul Domnului la un loc. De aceea unii împĕrațĭ bizantinĭ, de-și mai mult din motive politice, erau contra cultului lor. Contra erau: Leo III Isaurul, Constantin V. Copronimus, Leo IV. Chazarul, Leo V. Armĕnu, Michail II, Balbus și Teofil.

Lupta în contra icóanelor ținù peste o sută de anĭ. De două-orĭ era sĕ fiă cultul lor delăturat și stîrpit cu totul, déră tot de-atâtea orĭ a fost el restituit, și anume: ântâia óră, prin împĕrătésa Irene în anul 787, și a doua óră prin împĕrătésa Teodora, care a sancționat adorarea lor și a întărit întrebuințarea lor prin decretul sinodal din anul 842, intr'oducêndu-le în mod solemn în biserică. Aceea di memorabilă a învingerii icónelor ortodocse asupra inimicilor lor îndrăcițĭ și a întroducerii lor în biserică se serbéză la noi în biserică în Dumineca ortodocsiei — în Dumineca cea dintâiŭ a postului mare, înainte de Paștĭ.

Prin secolul al 12-lea erau Bizantinii în privința picturei model pentru Italienĭ éră aceștia mai târdiu pentru Germanĭ.

Constantin Constantinovicĭ. Ordinul Sf. Andrei s'a conferit mareşalului Gurko, contelui Şuwalow, etc.

Contele Şuwalow, ducele Alexandru d'Oldenburg etc. au fost numiţĭ membri ai consiliului imperiului.

Marii ducĭ Wladimir, Nicolae Nicolaevicĭ, Michail Nicolaevicĭ, mareşalul Gurko ministrul Vannowsky, contele Nicolae Ignatiew, contele Şuvalow etc., au primit scrisorĭ autografe dela Impĕratul Rusiei.

Mai departe Ţarul a făcut următórele darurĭ armatei: O subvenţie anuală de 1.200.000 ruble în favórea cassei pensiunilor militare; o subvenţie anuală de 100.000 ruble pentru a spori numĕrul locurilor gratuite în pensionatele ficelor de militarĭ; şi o subvenţie anuală de 3.000.000 pentru hrana soldaţilor.

Ţarul a ordonat apoi înaintarea tuturor sub-locotenenţilor în armată şi casacĭ şi o înaintare mai repede la vechime a gradelor subalterne, în infanteriă, cavaleriă, casacĭ şi corpul inginerilor.

Un Ukas creéză pentru cler o decoraţie consistând într'o cruce de argint, care se va purta pe piept.

Metropoliţii din Petersburg, Kiew şi Moscva au primit dela Ţar scrisorĭ autografe cu o cruce în briliante. Un-spre-ḑece archiepiscopĭ au primit de-asemenea scrisorĭ autografe şi decoraţiunĭ. Numĕroşĭ episcopĭ şi membri ai clerului au fost de-asemenea decoraţĭ.

D-nul Vlangali, ambasador la Roma, şi contele Osten-Sacken, ambasador la Berlin, au fost numiţĭ consilierĭ intimĭ efectivĭ.

Uu numĕr mare de decoraţiunĭ s'a conferit membrilor corpului consular. D-l Cerkawsky, consul la Varna, a primit ordinul Sfintei Ana de clasa II-a şi d-l Maximow, dragoman la Constantinopol, a fost numit consilier efectiv.

*

Ḑiua încoronărei Ţarului s'a serbat şi în Petersburg şi în alte capitale ale statelor europene, precum urméză:

In Petersburg. La óra unu şi trei pătrare, o salvă de tunurĭ anunţă imensei mulţimĭ entusiaste, care umplea străḑile, că la Moscva s'a sĕvêrşit ceremonia încoronărei Ţarului. Strigăte de bucurie isbucniră din tóte părţile. Tótă lumea se îmbrăţişa şi clopotile tuturor bisericilor, fără deosebire de confesiune, se puseră în mişcare. Fiăcare se grăbea sĕ mérgă la biserică sĕ facă rugăciunĭ. Autorităţile civile şi militare merseră la catedrala Isaac, unde s'a oficiat un serviciŭ divin oficial. In cea mai mare parte a bisericelor ortodoxe intrarea nu a fost permisă, decât persónelor învitate; în bisericele celorlalte confesiunĭ intrarea era liberă.

„Journal de St. Petersburg", „Herold", „Listock" şi „Gazetta" apărură ilustrate, celelalte ḑiare publicară articole speciale cu ocasia serbărilor.

In Paris. La serviciul solemn, ce s'a celebrat le biserica ruséscă, s'au remarcat: Preşedintele Republicei, d-l Hanotaux, ministrul afacerilor străine, toţĭ miniştri, d-l Brisson, un mare numĕr de generalĭ, regele Milan şi mai mulţĭ diplomaţĭ. O mulţime enormă se îngrămădea în împrejurimile bisericei.

Preşedintele Felix Faure a adresat Ţarului din Tours telegrama următóre: „Ţiu sĕ vĕ esprim sincerile urărĭ, ce Francia întrégă formuléză pentru fericirea personală a Majestăţii Vóstre şi pentru gloria şi prosperitatea Rusiei. Depun la piciórele Majestăţii Sale Impĕrătésa omagiul respectului meu şi vĕ rog sĕ credeţĭ în adêncul meu sentiment de iubire."

Serbarea încoronării Ţarului s'a celebrat în tóte departamentele.

In Berlin. După revista regimentului de grenadirĭ „Impĕratul Alexandru" şi a regimentului de dragonĭ al gardei „Impĕrătésa Alexandra", în presenţa membrilor ambasadei rusescĭ, Impĕratul Wilhlem a rostit o alocuţiune. A insistat asupra serbărilor dela Moscva, ḑicĕnd, că aceste două regimente trebue sĕ se arate în tot-déuna demne de onórea de-a aparţine părechei imperiale rusescĭ. Impĕratul a terminat printr'un vivat pentru Majestăţile Lor rusescĭ şi musica a cântat imnul rusesc.

După revistă, a fost la castelul regal un dejun mare, la care au luat parte membrii ambasadei rusescĭ. Impératul a ridicat un toast în sănĕtatea părechei imperiale rusescĭ, ḑicĕnd, că bucuria poporului rusesc este împărtăşită şi de celelalte popóre representate la Moscva, şi mai cu deosebire de poporul german. Impĕratul a esprimat urările sale cele mai căldurόse pentru Majestăţile Lor rusescĭ şi a terminat printr'un triplu vivat în onórea lor, care a fost repetat de tótă asistenţa.

In Viena. Cu ocasia încoronării Ţarului, un serviciu divin s'a celebrat la capela ambasadei rusescĭ. Printre asistenţĭ s'au remarcat: membrii ambasadei, prinţul de Liechtenstein, contele Goluchowsky, contele Badeni şi colonia ruséscă.

In Bucurescĭ. Alaltăerĭ la órele 11 şi jumĕtate s'a oficiat la biserica Kreţulescu un Te-Deum pentru încoronarea Ţarului. M. S. Regele a fost represintat la acest serviciu divin prin adjutanţii regalĭ, d-nii colonelĭ Priboianu şi Coandă. A asistat de-asemenĭ la acest Te-Deum întreg corpul diplomatic, toţĭ d-nii miniştri, preşedinţii Corpurilor legiuitóre şi înalţii demnitarĭ ai Statului.

In Cetinje. Incoronarea Ţarului s'a celebrat printr'un Te-Deum, la care au asistat Principesa regentă şi lumea oficială. Pe tóte pieţele publice poporul a esecutat cântece şi jocurĭ.

SCIRILE ḐILEI.

— 17 (29) Maiŭ.

Mulţămita părechei regale române. Cetim în „Monitorul oficial" din Bucurescĭ următórele: „Aniversarea marei serbărĭ naţionale de 10 Maiŭ curent fiind salutată prin felicitările cele mai căldurόse, adresate MM. LL. Regelui şi Reginei, D. ministru-preşedinte al consiliului este însărcinat sĕ exprime cele mai vii mulţumirĭ înaltului cler, domnilor representanţĭ ai naţiunei, autorităţilor civile şi militare, comerciului şi tuturor persónelor particulare, carĭ, prin nenumĕrate adrese şi telegrame din tótă ţéra şi din străinĕtate, ca şi prin înscriere la Palat, s'au grăbit sĕ manifeste cele mai bune „simţĕminte pentru tron şi Dinastiă".

—o—

Despre Congregaţiunea de primăvară a comitatului Făgăraş ni-se raportéză următórele: In 27 Maiŭ n. c. s'a ţinut în Făgăraş adunarea generală de primăvară a comitatului. Tóte s'au decis aşa, după cum au voit „domnii", carĭ aḑĭ dispun după plac şi neînfrĕnaţĭ de tóte în acest comitat. Prin multele şicane şi cunoscutele terorisărĭ, Românii sunt aduşĭ aşa ḑicĕnd la imposibilitate. Tot ce voim şi ce facem noi este rĕu înaintea lor. Ni-au alungat din serviciu pe vice-comitele român pe toţĭ protopretorii din cercurĭ, pe cassar şi pe toţĭ funcţionarii românĭ de ceva valóre. Şi-au făcut prin pressiunĭ o majoritate măestrită în comisiunea municipală, şi aḑi decid ce vréu ei. Membrii românĭ, cu deosebire cei din afară, şi cu astă ocasiune s'au presentat în numĕr neînsĕmnat. — S'a ales asesor *Poparad*, vice-pretor în Bran *Urdea*, ér vice-notar întâiŭ la comitat neputinciosul Rusz Károly.

—o—

Monument pentru Archiducele Albrecht. Deja de timp mai îndelungat s'a iniţiat în armată o colectă pentru de-a aduna banĭ în scop de-a ridica un monument pentru archiducele Albrecht. Monumentul însĕ nu se va aşeḑa în Bruck, după-cum se plănuise la început, ci în Viena. Colectarea de banĭ continuă, şi se crede că în timpul cel mai scurt va fi adunată suma de lipsă.

—o—

Schimbărĭ la honveḑime. Ḑiarul oficial militar publică între altele următórele schimbărĭ în armata honveḑimei: Locotenentele-mareşal Eduard *Lukinacz*, comandantul districtului de honveḑĭ VII din Agram, la rugarea sa, este pensionat esprimându-i-se mulţămită preanaltă. Mai departe, locotenentele-colonel Procopiu *Borota* este numit comandant al regimentului 25 de honveḑĭ, şi căpitanul Anchidim *Şoldea* e transferat dela reg. 23 la reg. 24 de honveḑĭ.

Un Chinez în armata austro-ungară. Guvernul din China a permis nepotului ambasadorului chinez din Berlin, Hsü-Tin-Ciung, ca sĕ între în armata austro-ungară. Tinĕrul chinez îşĭ va începe serviciul militar la 1 Iunie c. în rangul de sublocotenent la regim. de infanteriă, 7 staţionat în Graz.

—o—

Ţarul Rusiei în Ischl. Direcţiunea teatrului din Ischl a primit ordinul, ca sĕ se pregătéscă pentru una din ḑilele dela 8—12 August cu representarea festivă a unei opere de ale lui Goldmark. Faptul acesta e adus în legătură cu visita Ţarului la curtea austriacă.

—o—

Colera în Egipet. Conform depeşelor sosite din Cairo, în 26 c. au murit de coleră în Alexandria 19 persóne, în Cairo 37 şi în Turan 6. In întreg Egipetul au murit în timpul din urmă 115 ómenĭ de colera asiatică.

Constituirea comitetului Ligei.

Noul comitet al Ligei Culturale s'a întrunit alaltăerĭ séră pentru a se constitui.

Când d-nii I. Grădişteanu, Vlădescu şi ceilalţĭ membri ai noului comitet au intrat în localul Ligei, d-l Perieţeanu-Buzĕu îi întîmpină cu pălăria în mână şi cu ghiozdanul plin de acte la subţióră.

D-l Perieţeanu-Buzĕu a declarat, că *n'are mandat dela tovarăşii sĕi din vechiul comitet, ca sĕ predea actele şi situaţiunea Ligei.* In consecinţă d-sa a plecat.

Noul comitet a procedat imediat la constituirea sa, alegênd preşedinte pe d-l *I. C. Grădişteanu*, vice-preşedinte d-l *M. Vlădescu*, casier d-l *D. Neniţescu*, şi secretarĭ d-nii *A. D. Florescu* şi *Rădulescu-Motru*.

După constituire, comitetul a ales o comisiune de trei membri, compusă din d-nii Grădişteanu, C. Disescu şi Rădulescu-Motru pentru a redacta un *manifest* către poporul român.

Prin acest manifest comitetul va arăta, care-i este programul de muncă în cestiunea naţională.

Comitetul a mai decis următórele:

a) Sĕ se facă o adresă membrilor fostului comitet, prin care li-se aduce la cunoscinţă, că în urma alegerei dela congres, noul comitet s'a constituit şi rógă pe vechiul comitet sĕ predea situaţiunea Ligei;

b) Sĕ se facă un apel comitetului naţional studenţesc ca sĕ dea concursul sĕu noului comitet, şi

c) sĕ se trimită o circulară tuturor secţiunilor din ţéră şi din strĕinătate.

*

In numĕrul sĕu de aḑĭ, „Românul" ocupându-se de noua situaţiă a Ligei, sfîrşesce ast-fel:

„...Cu toţii sĕ dăm concurs noului comitet, căcĭ suntem Românĭ şi Românul nu-şĭ uită nicĭ-odată de neam şi datoriă".

Convorbire cu d-l I. Grădişteanu.

...Am întrebat pe entusiastul preşedinte al Ligei Culturale, d-l I. C. Grădişteanu, întru cât ar puté stânjeni fostul comitet, prin ameninţările şi scandalurile, pe carĭ vrea sĕ le înscenez e, acţiunea Ligei.

— Vechiul comitet, ne spunea d-l Grădişteanu, nu póte convoca un nou congres, de óre-ce nu e în numĕr. Din 9 membri, 5 au demisionat, astfel că cei patru membri rĕmaşĭ, minoritatea, nu mai are dreptul sĕ pretindă, că ar forma un comitet.

— Dér décă ei vor nesocoti, ceea ce e fórte probabil, statutele Ligei, şi ar merge înainte oprind pe séma lor actele şi cassa Ligei?

— Eu nu cred, că ar face ei asta, dér décă ar face-o, ar comite un adevĕrat banditism.

— Noul comitet în unanimitate este animat de dorinţa de a restabili statul quo ante în cestiunea naţională atât de compromisă sub vechiul comitet. Sperăm, că în curênd vom puté înregistra fapte îmbucurătóre în mersul Ligei Culturale.

(„Epoca")

La începutul secolului al 13-lea s'a înfiinţat o şcólă de pictură în Pisa şi Siena. Acéstă şcólă se chiamă, după patronul ei, şcóla sfântului Lucas. Ea caută sĕ înfăţişeḑe icónele, nu ca Bizantinii, cu chipurĭ, seriόse, ci ca unele, ce dau mai multă viéţă şi căldură. Cei mai marĭ măestri din aceste şcóle sunt: Guido din Siena, Giunta din Pisa şi florentinul Cimabue († 1300).

Pictura s'a desvoltat tot mai mult şi a ajuns înflorirea ei culminantă în secolul al 15-lea. Pe timpurile acelea erau mai ales patru şcóle însemnate: cea florentină cea lombardică (veneţiană), cea umbrică şi cea germană. Intemeiătorul şcólei florentine e Gioto († 1336). El se ocupa cu înfăţişarea istoriei sfinte. De şcóla acesta se ţineau mulţĭ pictorĭ renumiţĭ, precum dominicanul Ira Giovanni da Iesole (acesta zugrăvia rugându-se), Leonardo da Vinci (a zugrăvit cina cea de pe urmă şi altele), Ira Bartolomeo şi Michail Angelo.

De şcóla lombardică (veneţiană), fundată de Giov. Belbini († 1516) se ţineau: Correggio († 1534) (a zugrăvit: nóptea, Magdalina, căindu-se, şi altele:), Tiţian † 1576 (a zugrăvit: Ecce homo ş. a.) Măiesrtul cel mai mare al şcólei umbrice era fară îndoială Rafael din Urbino, cel mai nobil şi cel mai laureat dintre toţĭ pictorii creştinĭ (a zugrăvit: multe portreturĭ pe păreţii Vaticanului din Roma, Madonna sixstina, Madona della Sedia ş. a.).

Şi de şcóla germană se ţineau mulţĭ bărbaţĭ demnĭ de tótă stima, pictorĭ însemnaţĭ, precum Hubert şi Ioan van Eyk, Albrecht Dürer, Hans Holbein cel mai bĕtrân († 1524) şi alţii.

In seculul al 16-lea după Correggio şi Tiţian erau renumiţĭ pe terenul picturei: amêndoi Caracci (unchiul şi nepotul), Domenichino şi Guido Reni, Michail Angelo Buonarotti, cel mai sus amintit, care a murit în 1564 ca moşneag de 90 de anĭ; a desvoltat cele mai adêncĭ idei creştine în opera picturei şi a sculpturei.

Dela seculul al 16-lea încóce a început şcóla italiană a scăpăta, déră pentru aceea a devenit Spania un pămênt binecuvêntat pentru pictura religiósă, prinḑênd ea rădĕcinĭ adêncĭ acolo. Cel mai renumit măiestru în periodul acesta de strălucire, a fost Murillo din Sevilla († 1682). El era un erou în înfăţişarea pietăţii interne. In seculul al 19-lea esceléză în privinţa picturei mai mulţĭ Germanĭ: Friedrich Overbeck din Lübeck, fraţii Rud. şi Wilh. Schadov, fraţii Veit (cetesce: Feit), fiii vitregĭ ai lui Fr. de Schlegel şi nepoţii lui Mos. Mendelssohn; fraţii Riepenhausen şi Peter Cornelius. Acest din urmă a devenit mai târḑiu director al academiei din Düsseldorf, în anul 1825 al celei din München, éră în anul 1841 a plecat la Berlin, unde a şi murit (1867). El e fundatorul şcólei din München. Şcolarĭ de ai sĕi erau: Iulius Schnorr din Karolsfeld († 1872), Mor. v. Schwind († 1871), Wilh. v. Kaulbach († 1874), Ioan Schraudolf; Ludwig Richter († 1884), numit şi Albrecht Dürer al seculului al 19-lea. Renumit pictor era şi Francesul Gustav Doré din Strassburg.

După-cum se vede, pictura înfloresce în seculul nostru şi-i rodnică în tótă privinţa, ea-i asemenea pomului sănĕtos, frumos înflorit, ce produce fructe bune şi gustóse la timpul potrivit.. numai aşĭ vré sĕ sciu, care-i Albrecht Dürer, Rafael orĭ Michail Angelo (Agnolo) al archidiecesei nóstre bucovinene?... nu-mĭ rĕspundeţĭ?... tăceţĭ?... şi de ce?...

Ospĕtărescu.

Manifestul noului comitet al Ligei.

Tocmai înainte de încheierea foii primirăm manifestul, ce l'a publicat noul comitet al Ligei. Dintr'însul se póte vedé direcţiunea şi spiritul sănĕtos, în care voesce sĕ lucreze noul comitet. Étă-l:

Cătră membrii Ligei.

Congresul „Ligei pentru Unitatea Culturală a Românilor", întrunit în ḑilele de 12 şi 13 Maiŭ a. c., în capitala ţĕrei, ne-a încredinţat conducerea Ligei.

Scopurile Ligei sunt clare şi în deobşte cunoscute.

Limba şi interesele unităţei nóstre culturale sunt adĭ mai ameninţate ca orĭ când.

In faţa primejdiilor marĭ şi numĕróse, carĭ pun în pericol însa-şĭ basa esistenţei nóstre etnice, Liga trebue considerată ca o puternică pavĕză de apĕrare a limbei şi culturei Românescĭ.

Atacurile sistematice ale adversarilor noştri comunĭ, ne impun consolidarea Ligei, ca ea sĕ pótă deveni ast-fel capabilă de a rĕspunde aşteptărilor generale.

Profund convinşĭ, că pentru ajungerea acestui scop, Liga pentru Unitatea Culturală a tuturor Românilor trebue sĕ fiă un teren comun de întêlnire şi de activitate patriotică pentru toţĭ Românii, noi, **membrii comitetului esecutiv al Ligei, ne vom face o cestiune de consciinţă şi de onóre din îngrijirea, ca acéstă instituţiă sĕ fiă ferită de fluctuaţiile intereselor vremelnice, fiă ale unuia, fiă ale altuia dintre partidele nóstre politice.**

Scopul senin al Ligei reclamă imperios, ca toţĭ câţĭ suntem membrii ei, sĕ ne considerăm şi sĕ **fim numai Românĭ, fără deosebire de colóre politică**, pe câmpul de activitate a acestei nobile instituţiunĭ.

Fraţii noştri, în afară de hotarele Regatului, luptă şi sufer pentru apărarea naţionalităţei nóstre comune. In acéstă luptă grea, ei aştéptă mângăiere şi sprijin hotărît din partea nóstră. E o datorie patriotică pentru noi toţĭ, sĕ rĕspundem fără şovăire aşteptărilor lor.

Prima condiţiune spre acest sfîrşit este ca noi înşi-ne, pĕtrunşĭ de gravitatea situaţiei sĕ ne reculegem forţele şi sĕ fim uniţĭ în gând şi sentimente. Pentru cei ce au luptat şi luptă, pentru cei ce au suferit şi sufer pentru drepturile la viéţă ale némului Românescu, nu póte fi mai reală mângăere şi încurajare decât consciinţa, că noi înşi-ne Românii din Regat suntem uniţĭ în jurul drapelului Ligei culturale.

Suntem sigurĭ, că toţĭ Românii, carĭ 'şĭ dau pe deplin séma despre necesitatea urgentă de a ridica puterea de acţiune şi prestigiul Ligei, ne vor da tot concursul lor în opera de reînsufleţire a acestei instituţiunĭ, a cărei sórte e constantă preocupaţiune a tuturor, carĭ departe de focul luptelor nóstre politice nu cer decât ca *Liga sĕ prospere şi sĕ fiă pentru toţĭ Românii un sanctuar al iubirei de neam şi de ţéră.*

Pĕtrunşĭ de greaua sarcină, pe care congresul ne-a încredinţat'o, suntem ferm hotărîţĭ a ne-o îndeplini în consciinţă şi în orĭ-ce împrejurărĭ.

Bucurescĭ, 16 Maiŭ 1896.

Ioan C Grădişteanu, Colonel V. Obedeanu, C. G. Disescu, M. Vlădescu, Colonel D. Anghelescu, Dr. Al. Obrejia, Eremia Popa, Dr. N. D. Staicovici, D. S. Neniţescu, C. Rădulescu-Motru, A. D. Florescu, V. Al. Miculescu.

De ale mileniului.

„Budapester Tageblatt" constată într'unul din numerii sĕi recenţĭ, că din incidentul mileniului s'a născut la popórele vecine o astfel de *ură contra Maghiarilor*, încât ar fi crimă de-a desconsidera acéstă aparinţă. Mai departe spune numitul ḑiar, că nu numai decadenţa raportelor economice, ci şi abaterea publicului dela esposiţiă prin pungăşie şi ridicare de preţurĭ în mod nebunesc, causéză, că deja astăḑĭ se vorbesce despre insolvenţa diferitelor întreprinderĭ de esposiţiă. Deficitul latent începe deja a-se arăta de pe acum.

*

Slugărniciă săsescă. Nu e destul, că espediţiunea săséscă, condusă de preotul evang. *Theil* din Noul săsesc, a fost batjocorită chiar de Jidanĭ, carĭ i-au făcut pe Saşĭ sĕ peregrineze la Budapesta — acum primăria numitei comune şi preotul Theil au adresat o scrisóre fórte căldurósă (!) direcţiunei esposiţiei milenare, esprimându-şĭ în ea *„mulţămita fierbinte"* pentru primirea ce li-se făcuse în Budapesta, şi spunênd, că Saşii au dus cu sine dela esposiţiă impresiunĭ, pe carĭ le vor păstra pentru totdéuna în inima lor.

*

Nunta sêrbéscă la mileniu. După Saşĭ vin acum Sêrbii. Era sĕ se celebreze ḑilele acestea nunta sêrbéscă milenară, dér, după cum anunţă ḑiarele din Budapesta, s'a amânat cu 1—2 sĕptĕmânĭ, deóre-ce „Sêrbii voiesc sĕ esceleze şi sĕ serbeze nunta cu o deosebită strălucire. Vor veni 150 de persóne cu 30 carĕ, 60 cai şi cu musica lor propriă". Sĕ le fiă de bine!

*

Maghiarii din Biserica albă hotărîseră sĕ arangieze a doua ḑi de Rosalii o serbare milenară în stil mare. Din incidentul acesta rugară *reuniunea de cântărĭ germană* sĕ ia şi ea parte la serbare. Bravii membri ai reuniunei însĕ *refusară* de-a lua parte la serbătórea milenară, şi faptul acesta a produs mare consternare între Maghiarĭ.

*

Românĭ „bunĭ patrioţĭ". Ḑiarele maghiare înregistréză cu mare mulţămire, că s'au ţinut serbărĭ milenare şi în următórele comune românescĭ: „In *Chişineu*", ḑice „P. Ll.", „s'a ţinut o mare serbare milenară în 25 c. Cu acéstă ocasiune advocatul *Desianu* a ţinut un toast „plin de spirit patriotic. Ultraiştii românĭ însĕ n'au luat parte la mileniu şi e de remarcat, că din curtea primarului *Neneu* s'au aruncat petri asupra conductului festiv." Mai departe spun ḑiarele jidano-maghiare, că cu deosebită ceremoniă s'a celebrat serbarea milenară în comuna *Tĕmpăhaza*, unde preotul a ţinut o vorbire „înflăcărată patriotică", şi în *Chizdia*, unde şcolarii George *Radu* şi Nicolae *Vuia* au ţinut vorbirĭ ocasionale.

Rĕscóla de pe insula Creta.

Situaţiunea de pe insula Creta a luat dimensiunĭ fórte seriόse. Indigenii, aparţinĕtorĭ diferitelor naţiunĭ, s'au resculat ca un singur om contra supremaţiei turcescĭ, şi guvernorul *Turkhan-Paşa* este în cea mai mare încurcătură şi aştéptă ajutor strĕin.

Deja în 26 c. i-se depeşéză din Atena „Agenţiei Havas", că pe insulă domnesce o *anarchiă* completă. Kavaşii consulatelor rusescĭ şi grecescĭ, precum şi agentul grecesc John au fost *ucişĭ*, apoi au fost *masacraţĭ* câţĭ-va Mohamedanĭ în oraşul *Kissano*, până când soldaţĭ turcescĭ ucideau şi jăfueau pe *locuitorii creştinĭ*.

Alaltăerĭ primise ḑiarul engles „Times" din Atena scirea, că în oraşul *Canea* au fost *omorîţĭ* ḑilele trecute *25 de creştinĭ şi 41 Turcĭ*.

Anunţurile consulare sosite în Constantinopol constată unanim, că situaţia pe insula Creta e fórte critică şi e absolut necesar sĕ vină într'ajutor vapóre strĕine. In urma acésta miniştri turcescĭ ţinură un consiliu şi hotărîră sĕ trimită la Creta 6 batalióne de infanteriă şi douĕ vapóre de resbel.

Asemenea stă gata de plecare şi escadra grecéscă.

Alaltăerĭ a sosit în Canea încrucişătorul „*Cosmao*", şi comandantul vaporului a luat imediat tóte disposiţiunile pentru siguranţa supuşilor francesĭ. Afară de acésta a sosit şi o *panţerată englesă* şi se aştépta un vapor de resbel italian şi altul rusesc.

După cum anunţă „Fremdenblatt", pentru apĕrarea supuşilor austro-ungarĭ a plecat la Creta torpilorul *„Maria Teresia"*.

„Din public".

Unul din abonenţii noştri ne întrébă, décă nu cumva am trecut cu vederea, cum sub rubrica de mai sus A. Nicóră din Deva îşĭ face plăcerea a ne da, în „Tribuna" de Sâmbăta, nouĕ şi unui corespondent al nostru pe douĕ colóne lungĭ de tipar lecţii de „disciplină de partid", de „onestitate" şi „bun simţ".

Adevĕrul spuind, n'am dat atenţiune acestor espectoraţiunĭ ale lui A. Nicóră, publicate sub rubrica, pentru care redacţia respectivă „nu ia rĕspunderea". Dér după ce vedem, că sunt şi de aceia, carĭ ar dori a fi desluşiţĭ mai de-aprópe asupra acestui incident, vom ḑice câteva cuvinte în ceea ce ne privesce pe noi.

Décă n'am dat loc în întregul ei întêmpinărei d-lui A. Nicóră, ci numai în estras obiectiv, causa a fost, că noi nu ne simţim nicĭdecum datorĭ de-a da loc reclamelor personale, ce şi-le face şie-şĭ unul séu altul, şi nu avem loc pentru întêmpinărĭ de câte trei coţĭ de lungĭ, carĭ nu se ţin de obiect. Ceea ce am reprodus noi a fost tot ce a afirmat d-l A. Nicóră despre sine şi tatăl d-sale în contradicere cu afirmările corespondentului nostru, şi am eliminat numai câteva din laudele proprii prea bócăne, ce şi-le face dênsul, şi câteva espresiunĭ pătimaşe faţă cu corespondentul nostru.

Se plânge d-l A. Nicóră, că corespondentul nostru a criticat pasul greşit al tatălui d-sale, care a ţinut în biserica din Deva o predică „milenară". Décă acéstă predică a fost mai mult, orĭ mai puţin „patriotică", orĭ numai „strict religiósă", puţin impórtă. Faptul însuşĭ, că s'a ţinut, şi încă fără ca sĕ fiă prevĕḑută nicĭ măcar în circulara Mitropolitului, a fost în sine condamnabil din punct de vedere românesc. Provocarea la trecutul de 40 de anĭ al părintelui Nicóră nu schimbă nimic din faptul regretabil, că a ţinut acea predică şi a dat astfel ocasiune diarului oficios al comitatului „Hunyad", de-a scrie în Nr. 20: „După rugăciunile premergĕtóre au ţinut frumóse vorbirĭ patriotice către tinerime: în biserica reformată Szőcs Sándor, în biserica gr. or. George Nicóră şi în sinagoga jidovéscă Moritz Herzog".

Nu vom cerceta, décă d-l A. Nicóră a rectificat orĭ nu afirmarea de mai sus şi în „Hunyad", ci ne mărginim a face încă numai câte-va observărĭ în ceea ce privesce debutul sĕu personal în „Tribuna".

'I s'a imputat de corespondentul nostru un fapt de mare lăudăroşiă. Noi nu puteam sci de aicĭ, décă faptul afirmat s'a petrecut în adevĕr, orĭ nu, dér cum-că d-l A. Nicóră este cel mai lăudăros „naţionalist" nu numai în comitatul Hunedórei, ci în ţéra întrégă, o constată însu-şĭ dsa cu subscrierea d-sale pe douĕ colóne lungĭ în „Tribuna" de Sâmbătă.

Cât pentru „chestia disciplinei de partid", de „onestitate" şi „bun simţ" ce-o ridică din acest incident d-l A. Nicóră nu numai faţă cu corespondentul nostru, ci chiar şi faţă cu noi, credem a fi dispensaţĭ, de-a mai intra în discuţia ei *tocmai* cu „politicianĭ" şi „naţionaliştĭ" à la August A. Nicóră. Regretăm numai, că „Tribuna" şi astăḑĭ îşĭ mai face de lucru cu ei.

Mulţămită publică.

Braşov, Maiŭ 1896.

Comitetul parochial român gr. or. din Cetatea Braşovului vine prin subsemnaţii a achita publice sumele de mai jos şi a esprima sentimentele sale de profundă mulţămită Domnilor mai jos însemnaţĭ, carĭ au binevoit a dărui şi numéra sume pentru biserica română gr. or. ce se clădesce în centrul Braşovului, anume:

D-na Susana A. Mureşianu 25 fl. şi D-na Efrosina A. Severu 10 fl. D-nii Ioan Socacĭ dir. şi prof. 25 fl. George Chelariu dir. şi prof. 25 fl.

Dela cassa de pĕstrare din Sălişte 10 fl. Prin D-l G. Sterian: dela D-nii T. Popescu bancher în Bucurescĭ 140 lei, N. Mircea comersant 20 lei; George Comşa com. 10 l. N. Bĕrbucian 2 l. I. Georgescu 1 leu şi G. Sterian 10 fl.

Prin d-l G. D. Teulescu din Ploescĭ s'au colectat şi primit dela: D-nii R. Stanian 10 lei; I. Dimitiescu 5 lei; I. Andreiu 3 lei; T. Spinca 4 lei; L. Sticu 2 lei; N. Hogaşĭ farm. 2 lei; C. Constantinescu doi lei; 3 Anonimĭ câte 2 lei; Pr. Stefănescu 1 leu 50 b. Constantin 1 leu 50 b. Pr. V. Dimarcu 1 leu 50 b. ér câte un leu au dăruit Domnii: Preotul Grigorescu, Pr. G. R. Popescu, Pr. I. Dimitrescu, Pr. D. Ionciann, Pr. I. Tarica. Pr. Cr. Daniel, A. Georgescu, I. Trandaburu, Dumitrescu, Pehi, V. Resu, A. Georgescu, I. Mirginean, I. M. Stroescu, Constantin Marin, G. Rădulescu, N. Ioan, I. Georgescu, Dragomirescu, I. A. Pop, Seeretu, D. I. Roşiu; I. Constantinescu, Cuculi R. Knopf, Cristu, I. M. Ziegler, I. Minculescu, D. I. Bómbĕn, D. I. Panait, şi Mamulescu. — Câte 50 banĭ au dăruit D-nii: Dimitrescu, G. Nicolescu, I. Nicolau, D. Alecsandrescu, Constantin N. Bucurescu, I. Cristu, C. Nicolescu, N. Savulescu, M. Marinescu: Câte 40 banĭ au dăruit D-nii D. Petrescu, St. Lacno, Daniil Miricescu. *In total 75 lei 10 banĭ.*

Comitetul parochial român gr. or. din Cetatea Braşovului*)

Bartolomeiu Baiulescu, preşedinte. Lazar Nastasi, notar.

Literatură.

D-l vicar al Maramureşului *Tit Bud* anunţă, că s'a început tipărirea „Vieţei sânţilor". Opul se póte prenumĕra cu 4 fl. 50 cr. esemplarul, la d-l autor în Sat-Şugatag (Falu-Sugatag, p. u. Akna-Sugatag).

DIVERSE.

Cum scriu Sudanesii. In ce stil scriu locuitorii din Sudan se póte vedé din epistolele, pe carĭ le reproducem mai jos. Din aceste epistole se póte vedé, că popórele africane nu sunt aşa sĕlbatice precum mulţĭ cred. Comandantele armatei din Sudan, Ras Mangasa, scrie domnitorului sĕu, Menelik, următórea epistolă: „Alesului Domnului, Menelik al II-lea regele regilor. D-ḑeu sĕ-ţĭ dea deplină sănĕtate, sĕrvul tĕu îngenunche înaintea ta. Noi nu ne-am cugetat la luptă; eram pe drum când ne-am întâlnit cu Italienii. Pe neaşteptate ne-au atăcat pe întréga linie, măcelul a fost înfiorător. Am învins în urma îndurării lui Dumneḑeu şi a norocósei tale stele. Italienii închişĭ în vechia nóstră cetate, pe care au jefuit'o fiind noi departe de ea, nu au putut'o apĕra cu tunurile, pe care străbunii noştrĭ au apĕrat'o cu petrĭ. Provedinţa ne-a dat curaj, ca sĕ putem învinge. Steaua bună a lui Menelik duce în deplinire aceea ce alţii nu sunt în stare sĕ îndeplinéscă. Aşteptăm poruncĭ. Dumneḑeu sĕ te păzéscă! Aladsi, în ḑiua primă a lunei Tehsas anul mântuirei 1888". E interesantă epistola, care a scris'o Menelik unui bărbat de frunte din străinătate, care este următórea: „A învins leul din viţa lui Iuda. Noi Menelik II, din îndurarea lui Dumneḑeu regele regilor, Domnului X. Cum te afli scumpul meu amic? Mie şi armatei mele, mulţam Domnului, ne merge bine. Mult timp am proces cu cumpăt şi cu prudenţă, pentru-că Italienii prin promisiunile lor au încercat sĕ seducă pe beliducii mei. Am creḑut că voi putea încunjura versarea sângelui de creştin, şi pot aştepta până când Italienilor le va da un sfat mai bun vre-o altă putere europénă. Şi tu ai sperat acésta. Dér când am vĕḑut că ei îmĭ privesc aşteptarea mea ca o slăbiciune, m'am dus la Asangi. Era ḑiua de 28 Stedan, când Dumneḑeu ne-a dat nouĕ învingerea, ér pe Italienĭ i-am tăiat pe toţĭ. Acum suntem fericiţĭ. Fiă numele Domnului binecuvêntat şi Dumneḑeu se ne apere. Scrisă la óstea din Asang, în a şésea ḑĭ a lunei Tehsas, în anul mântuirei 1888".

---

*) On. Domnĭ, carĭ au primit liste de colectare şi nu le-au retrimis, sunt rugaţĭ, ca sĕ le retrimită, fiind-că trebuesc socotelile încheiate.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 28 Maiŭ 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.30
Renta de corône ung. 4%	97.75
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	124.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.30
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.70
Bonurĭ rurale ungare 4%	96.60
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.25
Imprum. ung. cu premii	151.71
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	137.50
Renta de hârtie austr.	101.30
Renta de argint austr.	101.30
Renta de aur austr.	122.40
Losurĭ din 860	144.50
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	949.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	371.50
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	345.75
Napoleondorĭ	9.52
Mărcĭ imperiale germane	58.72½
London vista	120.—
Paris vista	47.65
Rente de corône austr. 4%	101.—
Note italiene	44.55

Cursul pieţei Braşov.

Din 29 Maiŭ 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.49	Vĕnd.	9.52
Argint român.	Cump.	9.45	Vĕnd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.51	Vĕnd.	9.53
Galbenĭ	Cump.	5.62	Vĕnd.	5.65
Ruble rusescĭ	Cump.	126.50	Vĕnd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.40	Vĕnd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.70	Vĕnd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vĕnd.	101.75

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

1. Dela Pesta la Braşov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. diminéţa.
Trenul de persóne: 8 óre diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşov:

Trenul accel.: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după améḑĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zërnesci la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 44 min. diminéţa.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 31 min. séra.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Braşov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braş.

1. Dela Braşov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Braşov la Bucuresci:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de améḑĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Braşov la Zërnesci. (Gara Bartolomeiu.

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 4 óre 30 min. dim.

4. Dela Braşov la Ch.-Oşorhéiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Braşov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circulézǎ numai Joia Dumineca şi la sërbătorĭ.

Avis!

Prenumeraţiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face şi reînnoi în ori şi când dela 1-ma şi 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonaţĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonézǎ din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămurit şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans."

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI"

Preţulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ	3 fl. —
Pe şese lunĭ	6 fl. —
Pe unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România şi străinătate:

Pe trei lunĭ	10 fr.
Pe şese lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Dumineca.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ	2 fl. —
Pe şese lunĭ	1 fl. —
Pe trei lunĭ	50 cr.

Pentru România şi străinătate:

Pe anŭ	8 francĭ.
Pe şese lunĭ	4 francĭ.
Pe trei lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate poştale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arăta şi poşta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei."

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei „ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.